

kgl. Veterinær- og Landbohøjskole anholdt om, at der paa Normeringslovsforslaget for 1924—25 maa blive stillet Forslag om, at Antallet af videnskabelige Assistenters forøges med 1, nemlig en Assistent i Plantefysiologi.

Da der ved den nye Undervisningsplans Indførelse i 1920 blev indrettet praktiske Øvelser i Planteanatomi, Plantefysiologi, Mikrobiologi og Plantepatologi, var det nødvendigt for Lærerne i disse Fag at faa mere Medhjælp. For dog ikke at antage flere Assistenters end strengt nødvendigt og under den Forudsætning, at den pludselig saa stærkt forøgede Tilgang af Landbrugsstuderende, som fandt Sted lige efter Krigen, kun vilde være et forbigaaende Fænomen, indskrænkede man sig til at antage to nye Assistenters, en ved den plantefysiologiske og en ved den plantepatologiske Afdeling, men begge med Forpligtelse til at assistere ved Øvelser i alle de ovennævnte Fag.

Imidlertid viste det sig, at Tilgangen af Landbrugsstuderende vedblev at holde sig usædvanlig stor, idet Nedgangen hidtil kun har andraget 10—20 pCt. Af den Grund har da ogsaa Arbejdet for Assistenterne hele Tiden været overvældende, idet disse Øvelser ikke blot kræver deres Medvirkning i selve Undervisningstiden, men ogsaa omfattende Forberedelse før og efter denne (til næste Dags Øvelser), idet det har været nødvendigt at inddele de studerende i 3 Hold, og da hvert Hold har Øvelser 2 Dage i Træk, er der Øvelser i alle Ugens 6 Søgnedage. Assistenterne er derved i største Delen af Aaret blevne optagne af Undervisningsarbejdet fra Kl. 9 Morgen til Kl. 5—6 Aften, saa der kun er bleven en ringe Tid til overs for deres Medhjælp ved Lærernes videnskabelige Arbejder, og de næsten helt har været afskaarne fra at optage selvstændige Opgaver, der dog vilde have saa stor Betydning for deres videnskabelige videre Uddannelse.

Dertil kommer, at de ret forskelligartede Fag, hvori den praktiske Undervisning gives, stiller meget store Krav til Assistenternes Kvalifikationer, d. v. s. en ret omstændelig forudgaaende Indøvelse i Fagene, som det har været nødvendigt for Lærerne at give dem, idet ingen Embeds-eksamen omfatter alle de Fag, de her skal give Undervisning i.

Resultatet har da ogsaa været, at de paagældende Assistenters til Tider har været ganske overkørt af Træthed. Og dette har igen haft til Følge, at de søger andetsteds hen — efter at de just har faaet den til

Bestridelse af deres Hverv nødvendige Uddannelse — saa Afdelingen er udsat for stadig at skulle skifte Assistentpersonale og stadig at skulle indøve nye Folk, hvorved den praktiske Undervisning vil komme til at lide under en saadan Usikkerhed, at den ikke vil kunne gennemføres paa tilfredsstillende Maade.

De paagældende Lærere har derfor andraget om, at der maa blive ansat en fast videnskabelig Assistent foruden de to honorarlønnede, man har nu, saaledes at ogsaa denne nye Assistent, foruden at arbejde med ved de plantefysiologiske og mikrobiologiske Øvelser og Arbejder, er pligtig til at assistere ved de plantepatologiske Øvelser.

I Henhold hertil foreslaas det, at i Tjenestemandslovens § 1037, Stykke d., ændres Antallet af videnskabelige Assistenters med 1 til 18.

Til § 11.

Afdeling 26.

g. Føllesbestemmelser for Afdeling 26 a.—f.

Til 71.

I Henhold til § 1134 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd skal Stillingerne som Undervisningsinspektører ved Gymnasieskolerne og Mellem- og Realskolerne og Undervisningsministeriets Konsulent i Sager vedrørende Folkeskolen bortfalde ved en ny Ordning af Skolevæsenet, og ved Tjenstledighed forinden en saadan Ordning finder Sted, vil de paagældende Stillinger kun kunne besættes ved Konstitution.

Da det imidlertid af den foreliggende Betænkning fra den i Henhold til Lov Nr. 77 af 21. Februar 1919 nedsatte Skolekommission fremgaaer, at der ikke fra nogen Side indenfor den nævnte Kommission er stillet Forslag om en Nedlæggelse af Konsulentstillingerne, jfr. bl. a. Skolekommissionens Betænkning Pag. 382—83, idet Skolekommissionens Medlemmer alle har foreslaaet Stillingerne opretholdt i deres nuværende Omfang, maa Ministeriet finde det rimeligt, at den nævnte Bestemmelse i Tjenestemandsloven ophæves, saaledes at man ved forestaaende Ledighed i en af Konsulentstillingerne vil kunne give den paagældende fast Ansættelse. Man skal i saa Henseende tilføje, at det vil kunne volde Vanskeligheder ved Besættelse af Stillinger som de heromhandlede at faa de bedst egnede Mænd til at overtage